

[Statsministeren.]

ling til markedsplanerne. Vi vil som hidtil forelægge problemerne for det udenrigspolitiske nævn, og jeg kan hertil føje som en selvfølge, at folketinget naturligvis vil blive indkaldt, hvis udviklingen når så vidt, at dette må skønnes påkrævet. Under alle drøftelser i det udenrigspolitiske nævn har jo i øvrigt ethvert af de dér deltagende partier en fri mulighed for i givet fald at kræve det høje folketing indkaldt.

Forsvarsordningen har jo indtaget en central plads både i den tale, det ærede medlem hr. Erik Eriksen holdt, og i det ærede medlem hr. Poul Møllers tale.

Det ærede medlem hr. Erik Eriksen synes særlig at interessere sig for spørgsmålet om regeringens stilling til forsyningsdepoter i Jylland og til en eventuel modtagelse af atomammuniton til luftværnsraketter. Der har, som det tidligere er oplyst, været ført forhandlinger om udlægning af tyske depoter i Jylland. Disse forhandlinger blev afsluttet uden resultat, og spørgsmålet blev derefter stillet i bero af regeringen. Dette blev meddelt den tyske forbundsregering, som har vist forståelse for det danske ønske herom. Imidlertid forudsætter vort medlemskab af NATO et intimt samarbejde med andre NATO-lande på en række områder, herunder også det forsyningsmæssige. Uden en løsning af de forsyningsmæssige problemer vil NATO-samarbejdet lide af en alvorlig mangel. Regeringen er naturligvis indstillet på ved forhandling med NATO-myndighederne at søge at finde en sådan løsning på disse problemer, at såvel NATOs som vore interesser fuldt ud kan blive tilgodeset. Det er for regeringen en selvfølge, at dette spørgsmål må indgå i drøftelserne i folketingets udvalg om forsvarssagen, og det er mit håb, at der i denne sammenhæng, eller må jeg måske hellere sige også i denne sammenhæng, må kunne opnås enighed mellem partierne.

Spørgsmålet om atomammuniton har jo været drøftet adskillige gange særlig med hensyn til de to typer kortdistanceraketter Nike og Honest John, som i løbet af dette år indgår i vort forsvar. Jeg behøver ikke her at gentage regeringens standpunkt til modtagelse af atomammuniton, dette standpunkt er kendt. Det er åbenbart, at også dette spørgsmål må kunne drøftes i forbin-

delse med den kommende ordning af forsvaret og i lys af den udenrigspolitiske udvikling i den kommende tid, men det ærede medlem hr. Erik Eriksen kan altså ikke af mig ved denne lejlighed få noget andet svar på sit spørgsmål om atomammuniton end en klar henvisning til de tidligere fremsatte og offentliggjorte udtalelser om regeringens standpunkt i dette anliggende.

Det ærede medlem hr. Poul Møller anmodede forsvarsministeren om at kommentere en række korte uddrag af forsvarsstyrelsens bemærkninger til regeringens forsvarsforslag. Må jeg have lov til her at tale også på forsvarsministerens vegne, når jeg siger, at han og jeg er enige om, at det rette forum for en videre behandling af de spørgsmål, som det ærede medlem her har rejst, må være folketingets udvalg om forsvarsforlaget. Forslaget må ses som en helhed, det samme gælder forsvarsstyrelsens bemærkninger dertil, og det vil næppe være frugtbringende ved denne lejlighed at komme ind i en diskussion om dele af det samlede forslag.

I øvrigt lyttede jeg med interesse og spændt opmærksomhed til, hvad de ærede medlemmer havde at sige om deres egen og deres partiers stilling til sagen. Jeg bemærkede med tilfredshed, at de var rede til at fortsætte forhandlingerne med det formål at nå til en enig løsning. Derimod fik vi, så vidt jeg kunne høre, heller ikke ved denne lejlighed nogen klar tilkendegivelse af, hvad de to partier selv vil. Visse udtalelser kunne dog give indtryk af, at de var rede til at følge, hvad de kalder den militære sagkundskabs ønsker. Jeg er for mit vedkommende ikke fuldstændig klar over, hvad det egentlig er, man her tænker sig, hvilken militær sagkundskabs ønsker det er, man har i tankerne, men hvis jeg nøjes med at holde mig til de synspunkter, der er fremsat af danske forsvarssagkyndige, så forudsætter jo deres forslag en betydelig forøgelse af forsvarsbudgettet. Om det er den indstilling, der præger de to partier, vil det forbavse mig noget af to grunde. For det første er det jo kendt, at man fra de to partiers side ikke har forsømt nogen lejlighed til at gøre opmærksom på, at der i det nu ophævede politiske forsvarsudvalg var enighed om et principielt grundlag, og det afviger væsentligt fra de sagkyndiges